

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1589

гр. София, 12.02.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

като разгледа дело номер **8724** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр.чл.144 и чл.228 АПК, вр. чл.63д ЗАНН. Образувано е по молба на „Одесос“ 33 ЕООД, [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. Н. Й. от САК за изменение на Решение №7461/30.11.2023 г., постановено по КАН дело №8724/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта за разноските. По подробно изложени съображения се твърди, че съдът неправилно е определил размера на дължимите разноски за касационната инстанция, поради което се иска решението да бъде изменено, като на дружеството се присъдят разноски в претендирания размер от 1750 лева. Според молителя именно това е минималният размер на адвокатското възнаграждение в случая, съобразно Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Освен това счита, че насрещната страна не е направила възражение за прекомерност.

Ответната страна КФН, уведомена за постъпилото искане, чрез пълномощника си А. Г. в представен писмет отговор изразява становище за неоснователност на искането. Административен съд – София-град, XXI касационен състав, като прецени молбата и наведените в нея доводи, във връзка с постановеното решение и представените по делото доказателства, приема следното:

По касационната жалба на КФН срещу Решение №20005280/18.01.2022 г., постановено по НАХД №10572/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав в производството по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН касационната инстанция се произнесла с Решение №7461/30.11.2023 г., постановено по КАН дело №8724/2023 г. по описа на АССГ, XXI касационен състав. С последното решението на СРС е оставено в сила, като с оглед изхода на делото касаторът е осъден да заплати на ответника разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 980 лева за производството пред касационната инстанция. В тази връзка в мотивите е

изложено, че от представените доказателства е видно, че такова е договорено в размер на 1750 лева за настоящата инстанция и е заплатено по банков път. Съдът е счел за основателно направеното от процесуалния представител на касатора възражение за неговата прекомерност. С оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената от процесуалния представител на ответника работа, същото е намалено до минимално предвидения в Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възражения размер, определен по правилата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.4 от същата, а именно на 980 лева.

Видно от представените доказателства в производството пред СРС е представен договор за правна защита и съдействие от 27.07.2020 г., по силата на който адв. Н. Й. от САК е поела задължение да окаже правна помощ и съдействие на дружеството жалбоподател при обжалване на посочени НП, издадени от КФН, като е уговорено възнаграждение за обжалване на НП №P-10-383/15.07.2020 г. в размер на 980 лева за една съдебна инстанция. В хода на настоящото производство е представен Анекс към договора за правна помощ и съдействие от 27.07.2020 г., по силата на който размерът на възнаграждението при обжалване на същото НП за една съдебна инстанция е изменен на 1750 лева. От представеното преводно нареждане е видно, че сума в такъв размер е преведена от дружеството на адвоката за процесуално представителство в касационното производство пред АССГ.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. Съобщение за изготвеното решение молителят не е получил, тъй като решението е окончателно и не подлежи на обжалване. Съгласно чл.248, ал.1 ГПК искането за изменение на решението в частта за разноските може да се направи в срока за обжалване, когато същото е обжалваемо, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му. В случая е приложима втората хипотеза, като актът на съда е постановен на 30.11.2023 г., при което подадената на 06.12.2023 г. молба в тази насока се явява подадена в срок. Предвид изложеното съдът счита, че същата е допустима.

Разгледано по същество, молбата е и основателно по следните съображения:

Отговорността за разноси в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл.63д ЗАНН, като съгласно ал.1 разноските се присъждат по реда на АПК. При позитивния по същество за ответника краен резултат за основателно е прието своевременно заявеното искане за присъждане на направените от нето разноси и в касационната инстанции. Размерът им обаче е неправилно определен като минималния такъв по Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възражения размер, определен по правилата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.4 от същата. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредбата ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. С процесното НП са били наложени три санкции от по 5000 лева, при което минималното адвокатско възнаграждение за всяка от санкциите, определен по чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата възлиза на 800 лева за всяка от санкциите. Или за трите санкции минималното възнаграждение за един адвокат, определено по реда на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата е в размер на 2400 лева.

В случая се установи, че е договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1750 лева, в какъвто размер се и претендира. Доколкото същото е под предвидения в Наредбата минимум, съдът намира, че на ответника се дължат разноси именно в този размер. Предвид това е безпредметно да се разглежда възражението за прекомерност, направено от касатора в касационната жалба, тъй като е поискано намаляване на възнаграждението до нормативния минимум.

Предвид това молбата за изменение на Решение №7461/30.11.2023 г., постановено по КАН дело №8724/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта за разноските е основателна, при което същото следва да бъде изменено, като КФН следва да бъде осъдена да заплати на „Одесос“ 33 ЕООД, [населено място] разноси за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция в претендирания размер от 1750 лева.

Водим от гореизложеното и на основание и на основание чл.248, ал.3 ГПК, вр. чл.144 и чл.228 АПК, вр. чл.63д ЗАНН, Административен съд-София- град, XXI касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение №7461/30.11.2023 г., постановено по КАН дело №8724/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта му за разноските, като УВЕЛИЧАВА размера на присъдените на „Одесос“ 33 ЕООД, [населено място] деловодни разноси за адвокатско възнаграждение от 980 лева на 1750 /хиляда седемстотин и петдесет/ лева. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.